

РЕШЕНИЕ

№ 14815

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10547** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба от М. П. Д., подадена чрез адв. А., срещу Експертно решение /ЕР/ № 00474 от заседание № 125 от 12.09.2023 г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/. В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради противоречие с материалния закон, административно-производствените правила и с целта на закона. Иска се ЕР да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Х.. Поддържа жалбата и искането за присъждане на разноски. Представени са писмени бележки.

Ответникът- Национална експертна лекарска комисия, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка не изразява становище по жалбата.

В ОСЗ ответникът се представлява от юрк. К., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски. Представя писмена защита.

Заинтересованите страни – Комисия за противодействие на корупцията, Агенция за хора с увреждания, ТП на Национален осигурителен институт - С., РД Социално подпомагане - С., ТЕЛК към МБАЛ „Княгиня Клементина София“ ЕАД, не вземат участие в производството.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК

във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 14.12.2021 г. на М. П. Д. е издаден Болничен лист /БЛ/ № Е20212197608 от ЛКК при Медицински център „Мирела“ ЕООД /л. 1 от МЕД/. Поставена е диагноза „контузия в областта на тазобедрената става“ и са определени 30 календарни дни отпуск от 13.12.2021 г. до 11.01.2022 г. за домашно лечение в амбулаторен режим.

На 11.01.2022 г. на М. П. Д. е издаден втори БЛ № Е20212197670 от ЛКК при Медицински център „Мирела“ ЕООД /л. 2 от МЕД/, като е диагностициран с контузия в областта на тазобедрената става и са определени 30 календарни дни отпуск от 12.01.2022 г. до 10.02.2022 г. за домашно лечение в амбулаторен режим.

На 10.02.2022 г. на М. П. Д. е издаден трети БЛ № Е20220242412 от ЛКК при Медицински център „Мирела“ ЕООД /л. 3 от МЕД/, с който са му определени 30 календарни дни отпуск от 11.02.2022 г. до 12.03.2022 г. за домашно лечение в амбулаторен режим с диагноза „контузия в областта на тазобедрената става“.

На 14.03.2022 г. на М. П. Д. е издаден четвърти БЛ № Е20220242477 от ЛКК при Медицински център „Мирела“ ЕООД /л. 4 от МЕД/, с който са му определени 30 календарни дни отпуск от 13.03.2022 г. до 11.04.2022 г. за домашно лечение в амбулаторен режим при поставена диагноза „контузия в областта на тазобедрената става“.

На 11.04.2022 г. на М. П. Д. е издаден пети БЛ № Е20220242556 от ЛКК при Медицински център „Мирела“ ЕООД /л. 5 от МЕД/, с който са му определени 30 календарни дни отпуск от 12.04.2022 г. до 11.05.2022 г. за домашно лечение в амбулаторен режим при поставена диагноза „контузия в областта на тазобедрената става“.

На 11.05.2022 г. на М. П. Д. издаден шести БЛ № Е20220242629 от ЛКК при Медицински център „Мирела“ ЕООД /л. 6 от МЕД/, с който са му определени 30 календарни дни отпуск от 12.05.2022 г. до 10.06.2022 г. за домашно лечение в амбулаторен режим при поставена диагноза „контузия в областта на тазобедрената става“.

На 09.06.2022 г. е издаден медицински протокол на ЛКК /л. 89 от МЕД/, в който е описано, че М. П. Д. е все още функционално невъзстановен със затруднена походка и клякане. Наличен е болкови синдром при натоварване и при по-продължително ходене, както и неравномерно прилепване на надлежащата кожа. С протокола Д. се изпраща на ТЕЛК за освидетелстване на временна неработоспособност.

С Писмо вх. № 3015/21.07.2022 г. на председателя на КПКОНПИ до ЛКК /л. 7 от МЕД/ издаденият на 11.05.2022 г. БЛ № Е20220242629 на М. П. Д. е обжалван.

Жалбата е разгледана от ТЕЛК при II МБАЛ „София“ ЕАД, която се произнася с Решение № 2345 от заседание № 157 от 12.09.2022 г. /л. 10 от МЕД/. ТЕЛК отменя оспорения БЛ поради липса на представена медицинска документация. Посочено е, че М. П. Д. не се е явил. Видно от положения подпис, Решението на ТЕЛК му е връчено на 21.09.2022 г. /л.11 от МЕД/. Представено е и известие за доставяне до Д. от 09.01.2023 г. /л. 9 от МЕД/.

На 04.01.2023 г. М. П. Д. е депозирал молба до НЕЛК /л. 33 от МЕД/ и до ИА „Медицински надзор“ /л. 35 от МЕД/ относно липса на произнасяне на ТЕЛК за продължаване на отпуска по болест.

На 10.01.2023 г. М. П. Д. е обжалвал Решение № 2345 от 12.09.2022 г. на ТЕЛК /л. 69/. В жалбата е посочено, че Д. е призван на адрес [улица], в. А, ет.3, ап. 48, вместо на адрес [улица], в. А, ет.3, ап. 48. Посочено е, че ТЕЛК не се е произнесла за дата, на която ще бъдат разгледани документите за продължаване на отпуска по болест. С жалбата е представена медицинска документация,

По жалбата е образувано административно производство и е планирано за разглеждане по документи. /л. 28 от МЕД/. Д. е редовно уведомен на 13.02.2023 г. /л. 27 от МЕД/.

По оспорването е постановено ЕР № 0165 на НЕЛК от заседание № 50, проведено на 06.04.2023 г., с което ЕР на ТЕЛК е отменено и върнато за ново освидетелстване. НЕЛК е приела, че ТЕЛК не е изпълнила задължението си да изиска цялата медицинска документация от органите, издали болничния лист, от лекуващия лекар и личния лекар с цел изясняване на здравословното състояние на пациента и степента на оздравителния процес /л. 52, 71 от МЕД/.

На 06.06.2023 г. ТЕЛК при II МБАЛ „Княгиня Клементина - София“ ЕАД се произнася с Експертно решение № 319 от заседание № 086 от 06.06.2023 г. /л. 72 от МЕД/. След разглеждане на приложената медицинска документация ТЕЛК решава, че БЛ е издаден в съответствие със здравословното състояние на лицето и медицинската документация и се счита за валиден.

Решението на ТЕЛК е обжалвано от председателя на КПКОНПИ с твърдения за необоснованост /л. 109 от МЕД/, както и от М. Д. /л. 127 от МЕД/, който счита акта за непълен поради липса на произнасяне от ТЕЛК по искането му за продължаване на опуска по болест.

Издадено е ЕР № 417 от заседание 108, проведено на 17.07.2023 г. на ТЕЛК при МБАЛ „Княгиня Клементина“ ЕАД, /л. 90 от МЕД/ със заключение, че комисията не оправдава временна неработоспособност на М. Д. след 10.06.2022 г. поради липса на доказателства в тази посока. Решението е обжалвано пред НЕЛК от М. Д. на 28.07.2023 г. /л. 151/.

По оспорването на решението на ТЕЛК от 17.07.2023 г. е издадено обжалваното в настоящото съдебно производство ЕР № 474 от заседание 125, проведено на 12.09.2023 г. на НЕЛК /л. 144 от МЕД/, с което ЕР на ТЕЛК е потвърдено. Прието е, че комисията не оправдава временна неработоспособност след 10.06.2022 г. поради липса на доказателства в тази посока и анализ на наличната по МЕД документация.

Посочено е, че Д. е лекуван амбулаторно консервативно и адекватно. От последния приложен амбулаторен лист от 11.05.2022 г., издаден от д-р А. П.- ортопед, е описано значително подобрение на състоянието на биомеханиката на ставата, с дискретна куцаща походка и опипване на незначителни уплътнения по кожата. Въпреки това временната неработоспособност е удължена с още 30 дни, до отзвучаване на тези оплаквания. След тази дата няма приложена мед. документация за клинична патология и лечение, обуславящи временна неработоспособност. НЕЛК е обсъдила мед. протокол от 09.06.2022 г. на ЛКК на МЦ „М.“, като счита, че описаното състояние в него не обуславя временна неработоспособност, а трайна неработоспособност. НЕЛК посочва, че в приложените амбулаторни листове след 10.06.2022 г. не се описва състояние на временна неработоспособност, а на ТНР, като се касае за спондилоза. В епикриза от Специализирани болници за рехабилитация- Национален комплекс ЕАД, филиал П. баня, ИЗ №17/16.01.2023 г. – 21.01.2023 г., също не е описано остро състояние при постъпване и изписване, обуславящо временна неработоспособност. Описан е лек ортопедичен функционален дефицит на дясна тазобедрена става, който не обуславя временна или трайна неработоспособност.

Издадено е и ЕР № 475 от заседание 125, проведено на 12.09.2023 г. на НЕЛК /л. 146 от МЕД/, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК от 06.06.2023 г. и оспореният БЛ № Е20220242629. НЕЛК е приела, че въпреки липсата на подробно изложени мотиви в ЕР на ТЕЛК по същество болничният лист е правилно издаден. Позовава се на приложен амбулаторен лист от датата на издаване на ЕР на ТЕЛК и излага съображения за непълно възстановена посттравматична патология, която обуславя временната неработоспособност.

За изясняването на делото от фактическа страна е назначена съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещо лице по телесни увреждания д-р В. В., специалист по ортопедия и травматология. Заключение е оспорено от проц.представител на жалбоподателя, но е прието от

съда като обективно, пълно и правилно. От заключението на вещото лице се установява следното: М. П. Д. е диагностициран с контузия на дясна тазобедрена става с деколман и придружаващи заболявания увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия. След 10.06.22 г. Д. е преглеждан на 26.10.2022 г. и на 08.12.2022 г. с диагноза увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия. Болният бил неправилна стойка /лека кифоза/, с нарушено равновесие в скелетната мускулатура. Д. е преглеждан на 09.01.23 г. и на 13.01.23 г. с диагноза: последици от травма на мускул и сухожилие на долен крайник. На 16.01.23 г. е приет за физиотерапия във филиал П. баня. Вещото лице е достигнало до извод, че прегледите не обосновават състояние на временна неработоспособност и по отношение на водещата диагноза „контузия на ДТС“ след 10.06.22 г. лицето е било работоспособно. Изрично е изведено заключение, че М. Д. няма клинична патология, обуславяща състояние на трайна неработоспособност след 10.06.22 г. Посочва, че по делото няма медицинска документация, от която може да се приеме, че е налице някое от изключенията на чл. 6, ал. 6 НМЕ.

В съдебно заседание вещото лице изразява категорично становище, че след преглед на цялата медицинска документация е достигнал до извод, че жалбоподателят е получил шестмесечен болничен, което е напълно достатъчно за поставената диагноза. Счита, че придружаващите заболявания оказват влияние върху походката, но диагнозата не може да доведе до трайна неработоспособност. Посочва, че необосновано НЕЛК е приела, че има данни за състояние на трайна неработоспособност. Разяснява, че травмата представлява подкожен хематом и тя не е с травматично увреждане по смисъла на чл. 6 ал. 6 от НМЕ, тъй като не е интензивна. В случая няма счупване, тежки наранявания, скъсване на мускул, ограничение на движенията.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи: Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване-чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето, от лице с правен интерес от оспорването по чл. 147, ал. 1 АПК, като жалбоподателят, в качеството му на освидетелствано лице е в кръга на изрично посочените в чл. 112, ал.1, които имат правото да обжалват решението на НЕЛК.

Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК- ЕР на НЕЛК е съобщено на оспорващия на 11.10.2023 г. с писмо с обратна разписка /л. 44/, а жалбата срещу него е подадена в АССГ на 24.10.2023 г. /л. 4/.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореното ЕР е постановено от компетентен орган- НЕЛК, специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови заболявания- арг. чл. 49, ал.1 Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. По делото са представени дипломи и свидетелства за специалност на лекарите, постановили обжалваното ЕР- л. 73 от делото. Обстоятелството, че не е представена заповедта по чл. 18 ПУОРОМЕРКМЕ, с която е определен броят и профилът на специализираните състави, не обосновава извод за некомпетентност на специализирания състав да издаде оспореното решение. Освен това по публично достъпна информация на интернет страницата на НЕЛК е видно, че към комисията е създаден специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови заболявания.

Не се констатира при постановяване на решението да са допуснати нарушения на формата на административния акт. Обжалваното ЕР е в писмена форма и съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Противно на твърдяното от проц. представители на жалбоподателя в оспореното ЕР са изложени подробни мотиви за издаването му. Предвид изложеното в

писмените бележки следва да се посочи, че предмет на съдебен контрол е решението на НЕЛК, а не на ТЕЛК. Именно поради чл. 97, ал. 1, изр. 2 АПК, мотивите на НЕЛК като горестоящ орган се смятат за част от мотивите на обжалваното по административен ред решение на подчинения орган.

Съдът счита, че не са налице нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Безспорно нередовното призоваване на Д. на заседанието на ТЕЛК от 12.09.2022 г., въз основа на което е издадено ЕР № 2345, е нарушение, но това решение на ТЕЛК е отменено при осъществен административен контрол. Впоследствие, в хода на неколkokратно проведените обжалвания Д. е имал възможност и е предоставил цялата медицинска документация, с която разполага, и същата е подробно обсъждана при постановяването на ЕР № 474/12.09.2023 г., предмет на настоящото дело. Несвоевременното произнасяне на ТЕЛК по медицински протокол на ЛКК от 09.06.2022 г. МЦ „М.“ също не представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното решение на НЕЛК, тъй като се установи, че в мед. документация от преди 09.06.2022 г., така и след тази дата липсват данни за състояние на жалбоподателя, предизвикано от контузията в тазобедрената става, което да налага продължаване на отпуска му по болест. Оспореното ЕР е издадено въз основа на всички съдържащи се в МЕД доказателства за здравния статус на жалбоподателя, след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая.

ЕР № 00474/12.09.2023 г. на НЕЛК е издадено в съответствие с материалния закон. Безспорно е установено в производството, че жалбоподателят е ползвал 6 м. непрекъснат отпуск поради временна неработоспособност за периода от 14.12.2021 г. до 10.06.2022 г. (петък). Болничен лист № Е200202426629 за временна неработоспособност на жалбоподателя от 11.05.2022 г. е обжалван и е потвърден с ЕР № 475/12.09.2023 г. на НЕЛК.

Съгласно чл. 6, ал.3 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, при временна неработоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК, независимо от това, дали по него ще се плати парично обезщетение, с изключение на случаите по чл. 9, ал. 1 и 4. Оспореното в настоящото производство ЕР на НЕЛК, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК относно липса на предпоставки за временна неработоспособност на лицето, е издадено в хипотезата на чл. 6, ал. 4 от Наредбата. Според посочената разпоредба, когато временната неработоспособност е продължила повече от 6 месеца без прекъсване или 12 месеца с прекъсване в две предходни години и в годината на боледуването, отпускът се разрешава само след контролен преглед на ТЕЛК на всеки два месеца, при условие че са налице обективни признаци за възстановяване на работоспособността в следващите 6 месеца. Действително, както е посочено в ЕР № 417/17.07.2023 г. на ТЕЛК, решението е издадено по документи, без да е извършен преглед на жалбоподателя. С ЕР на НЕЛК, обжалвано в настоящото производство, е потвърдено ЕР на ТЕЛК с мотиви за липса на предпоставки за неработоспособност на лицето след 10.06.2022 г., въз основа на приложената в МЕД документация, включително амбулаторен лист №

5761/11.05.2022 г. на д-р П., ортопед. Видно от последния, е констатирано подобрене в състоянието на жалбоподателя към датата на издаване на последния болничен лист. Констатирана е и липса на консултация с ортопед към 10.06.2022 г.- датата, на която е изтекъл последният болничен лист на лицето. След 10.06.2022 г. липсват доказателства за обострено неразположение на жалбоподателя, предизвикано именно от тазобедрената травма, което да го препятства да полага труд. Представените доказателства за радикулопатия и изкривяване на гръбначния стълб и според НЕЛК, и според вещото лице не водят до временна неработоспособност. Съдът споделя извода на НЕЛК, че подобни трайни увреждания на здравето в зависимост от интензитета им биха могли да доведат до определяне на процент трайна неработоспособност, а не водят до временна неработоспособност, т.е. за тях не е необходим отпуск по болест. Доказателства, които да опровергават констатациите на административния орган, не са представени и в настоящото производство.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ, НЕЛК се произнася въз основа на медицинската и друга документация, като е оправомощена да потвърди решението на ТЕЛК, да го отмени и да издаде ново решение или да го отмени изцяло или отчасти и да го върне за ново освидетелстване на лицето с указание за отстраняване на допуснатите грешки и пропуски в решението (чл. 51 ПУОРОМЕРКМЕ). В случая, въз основа на събраните в МЕД писмени доказателства, комисията е стигнала до обосноваия извод за липса на предпоставки за отмяна, издаване на ново решение или отмяна и връщане за ново освидетелстване на лицето поради липса на предпоставки за временна неработоспособност на Д. след 10.06.2022 г. Този извод не само не беше оборен, но и беше потвърден от доказателствата, събрани в хода на съдебното производство. Не бяха ангажирани доказателства, които да навеждат извод за наличие на временна неработоспособност на жалбоподателя към 10.06.2022 г. Изводите на комисията се потвърждават и от категоричното заключение на вещото лице, че травмата на жалбоподателя представлява подкожен хематом. След преглед на цялата медицинска документация по МЕД и по делото вещото лице е достигнало до извод, че жалбоподателят е получил шестмесечен болничен, който е напълно достатъчен за поставената диагноза. Позовава се и на амбулаторен лист № 5761/11.05.22 г., в който е констатирано значително подобрене на състоянието на биомеханиката на ставата на лицето, за което е предоставен още един месец болничен. Уточнено е и че предписаната и проведена рехабилитация и физиотерапия също не са предпоставка за констатиране на временна неработоспособност на лицето. От изложено следва извод, че като е потвърдил ЕР на ТЕЛК, НЕЛК е приложила правилно материалния закон. Решението е и в съответствие с целта на закона- да се гарантира социалната закрила на осигурените лица, само когато е налице съответния осигурен социален риск.

Изложените съображения мотивират извод за отхвърляне на жалбата.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, II отделение, 24 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Д. срещу Експертно решение № 00474/12.09.2023 г. на Национална експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА М. П. Д. да заплати на Национална експертна лекарска комисия сумата от 100 лева разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: